ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1946

Vyhlásené: 21.05.1946 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

106.

Vládní nařízení

ze dne 26. dubna 1946,

kterým se provádí § 9, odst. 4 zákona ze dne 14. dubna 1920, č. 303 Sb., o zubním lékařství a zubní technice, ve znění zákona ze dne 11. července 1934, č. 171 Sb.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 9, odst. 4 zákona ze dne 14. dubna 1920, č. 303 Sb., o zubním lékařství a zubní technice, ve znění zákona ze dne 11. července 1934, č. 171 Sb.:

§ 1.

Osobám, které po ukončení povinné školní docházky vstoupily do učení živnosti zubotechnické v době od 7. května 1920 do 28. července 1934, lze uděliti v mezích § 7 oprávnění k samostatnému vykonávání zubní techniky, jestliže

a) vyhovují všeobecným podmínkám pro nabytí koncese, stanoveným nařízením ze dne 20. března 1892, č. 55 ř. z., jímž se živnost zubních techniků zařazuje mezi živnosti koncesované,

b) jsou státně a národně spolehlivé,

c) byly činny v zubní technice nepřetržitě nejméně po dobu 8 let před účinností tohoto nařízení; na překážku není přerušení způsobené těžkou nemocí ne delší jednoho roku, vojenskou službou, nebo povinným přidělením do jiného zaměstnání v době nesvobody,

d) prokáží zkouškou podle tohoto nařízení nadprůměrné znalosti a zručnosti v oboru zubní techniky.

§ 2.

(1) Pro vykonávání zkoušek podle § 1, písm. d) se zřídí při ministerstvu zdravotnictví potřebný počet zkušebních komisí, jejichž členy jmenuje ministr zdravotnictví.

(2) Každá komise se skládá ze zástupce ministerstva zdravotnictví jako předsedy a tří zkušebných komisařů, vybraných z učitelů a asistentů lékařských fakult nebo z učitelů a asistentů Státního ústavu pro zubní lékařství. Za každého člena se jmenuje náhradník.

§ 3.

(1) Zkouška je písemná, ústní a praktická.

(2) Předmětem zkoušky jsou veškeré výkony na zubech a chrupu, jež jsou nutny k tomu, aby se mohla provésti umělá náhrada zubů a chrupu (§ 4 zák. č. 303/1920 Sb., ve znění zákona č. 171/1934 Sb. a § 2 vládního nařízení ze dne 27. dubna 1922, č. 132 Sb., kterým se provádí toto ustanovení), a k nim potřebné znalosti teoretické.

§ 4.

(1) Přihlášky ke zkoušce je nutno podati u ministerstva zdravotnictví nejpozději do 3 měsíců po vyhlášení tohoto nařízení.

(2) K přihlášce je třeba přiložiti tyto doklady:

a) vylíčení dosavadního života s podrobným popisem učební doby a činnosti v oboru zubní techniky,

b) rodný nebo křestní list,

c) osvědčení o státním občanství,

d) osvědčení o státní a národní spolehlivosti,

e) vysvědčení zachovalosti,

f) výuční list nebo výuční vysvědčení,

g) pracovní vysvědčení.

Mimo to může žadatel přiložiti také jiné doklady, které pokládá za významné. Pracovní vysvědčení (písm. g) musí býti opatřeno potvrzením lékařské komory, že lékař, který je vydal, byl v době, kdy žadatele zaměstnával, oprávněn provozovati odbornou zubní praksi, nebo potvrzením Svazu gremií dentistů a zubních techniků v Československé republice, že dentista nebo zubní technik, který je vystavil, měl ve zmíněné době koncesi (oprávnění) k provozování zubní techniky.

(3) Ministerstvo zdravotnictví může povoliti, aby kandidát, který beze své viny nemůže předložiti některé z dokladů, uvedených v odstavci 2, písm. b), f) nebo g), ony okolnosti jinak osvědčil.

§ 5.

(1) Ministerstvo zdravotnictví odmítne přihlášky žadatelů, kteří nevyhovují podmínkám § 1, písm. a) až c), a přihlášky došlé opožděně (§ 4, odst. 1), leč by bylo zmeškání lhůty zaviněno okolnostmi zvláštního zřetele hodnými. Přihlášky kandidátů připuštěných ke zkoušce odevzdá ministerstvo zdravotnictví předsedovi zkušební komise, kterou určí (§ 2).

(2) Předseda stanoví čas a místo zkoušky a pozve k ní kandidáta.

(3) Kandidát je povinen před zkouškou zaplatiti u ministerstva zdravotnictví zkušební taxu ve výši 300 Kčs. O taxe platí obdobně ustanovení § 5 vládního nařízení ze dne 17. prosince 1920, č. 673 Sb., kterým se provádí zákon ze dne 14. dubna 1920, č. 303 Sb., o zubním lékařství a zubní technice.

§ 6.

(1) O zkoušce se sepíše protokol, v němž se uvede, že kandidát

a) je způsobilý pro udělení oprávnění k samostatnému vykonávání zubní techniky podle tohoto nařízení, nebo

b) že při zkoušce neobstál.

Protokol, podepsaný všemi členy komise, se odevzdá ministerstvu zdravotnictví.

(2) Výsledek zkoušky se určí hlasováním předsedy a zkušebních komisařů. Rozhoduje se většinou hlasů, při čemž se pro výrok podle odstavce 1, písm. a) vyžaduje, aby pro způsobilost hlasoval zkušební komisař, jehož zkušebním předmětem jsou výkony v dutině ústní.

(3) Zkoušku nelze zpravidla opakovati; v případech hodných zvláštního zřetele může však zkušební komise povoliti, aby kandidát zkoušku jednou opakoval, a to do 3 měsíců; ustanovení § 5, odst. 2 a 3 platí obdobně.

(4) Kandidátům, kteří prokázali způsobilost podle odstavce 1, písm. a), vydá zkušební komise vysvědčení podle vzoru připojeného v příloze. Před vydáním vysvědčení zaplatí kandidát předepsaný kolkový poplatek a taxu za vysvědčení ve výši 100 Kčs.

§ 7.

(1) Žadateli, který vyhověl podmínkám § 1, udělí ministerstvo zdravotnictví oprávnění k samostatnému vykonávání zubní techniky v rozsahu § 4 zák. č. 303/1920 Sb., ve znění zákona č. 171/1934 Sb., pro stanoviště, o němž zjistí po slyšení zemského národního výboru a Ústřední rady odborů, že potřeba samostatného výkonu zubní techniky je tam odůvodněna veřejným zájmem zdravotním. Změnu stanoviště povolí ministerstvo zdravotnictví za stejných podmínek.

(2) Ministerstvo zdravotnictví odejme oprávnění podle odstavce 1, nezahájí-li oprávněný bez důležitých důvodů vykonávání zubní techniky v určeném místě do 3 měsíců od doručení výměru podle odstavce 1.

(3) Osoby, kterým bylo uděleno oprávnění podle odstavce 1, smějí užívati toliko označení „zkoušený zubní technik“ a smějí k němu připojovati jen označení pracovních hodin.

(4) Oprávnění podle odstavce 1 se smí vykonávati jen osobně a samostatně. Ustanovení § 55 živn. řádu o provozování živnosti náměstkem a propachtování živnosti na účet vdovy nebo k dědictví oprávněných nezletilých potomků se na oprávnění podle odstavce 1 nevztahují.

§ 8.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení a platí v zemích České a Moravskoslezské; provede je ministr zdravotnictví.

Fierlinger v. r.

Široký v. r.

Ursíny v. r.

gen. Svoboda v. r.

Nosek v. r.

Dr. Šrobár v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

Dr. Drtina v. r.

Kopecký v. r.

Ďuriš v. r.

Dr. Pietor v. r.

Dr. Šoltész v. r.

Dr. Procházka v. r., též za ministra Hálu

Majer v. r.

Dr. Clementis v. r.

gen. Dr. Ferjenčík v. r.

Lichner v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.